

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
Εταιρεία Ταινιών α.ε.
cinemas

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΜΑΪΟΣ 2000 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 70

Κινηματογραφημένη πόλη, φανταστική:

Ποια πόλη; ποιες πόλεις; Μπορούμε ίσως κάτι να φανταστούμε ακούγοντας την έκφραση: πολιορκημένη πόλη ή βομβαρδισμένη πόλη ή χιονισμένη πόλη. Αλλά κινηματογραφημένη πόλη; ποια πόλη μπορεί να είναι αυτή; Το Τόκιο στις ταινίες του Όζου; το Λονδίνο στο *Μπλόου-απ* του Αντονιόνι; το Βερολίνο στα *Φτερά του έρωτα* του Βέντερς; η Αθήνα στις *Ήσυχες μέρες* του Αυγούστου του Παντελή Βούλγαρη; η Απαγορευμένη Πόλη στον *Τελευταίο αυτοκράτορα* του Μπερτολούτσι ή μήπως η Νέα Υόρκη στο *Eyes wide shut*, ταινία που πολλά από τα εξωτερικά της γυρίστηκαν στο Λονδίνο, του Κιούμπρικ; Και οι φανταστικές πόλεις; ποιες πόλεις μπορούν να είναι αυτές; Το *Άμαρκορντ* του Φελίνι; το *Μπραζίλ* του Τέρι Γκίλιαμ; το Λος Άντζελες του 2019 στο *Blade Runner*; το *Seahaven* στο *Truman Show*; ή μήπως η σύγχρονη απρόσωπη μεγαλούπολη στο *Eyes wide shut* του Κιούμπρικ; Τι είναι οι πόλεις και τι η αναπαράστασή τους; Οι πόλεις είναι τόποι και τρόποι για να ζει κανείς μαζί με άλλους ανθρώπους, αφού ως γνω-

στόν ο ά-πολις είναι κτήνος ή θεός. Οι πόλεις ως τόποι μπορούν να αναπαρασταθούν, να εικονογραφηθούν, να ανακατασκευασθούν ως εξωτερικό ντεκόρ αλλά οι πόλεις, ως τρόποι να ζει κανείς μαζί με άλλους ανθρώπους, χρειάζονται μια αφήγηση, μια κίνηση/δράση, μια προοπτική, μια πορεία, για να μπορέσουν να κινηματογραφηθούν, να αποκτήσουν διαστάσεις, χρόνο, δικό τους ρυθμό, ιστορία, να γίνουν ζωντανά πεδία, κι όχι τοιχογραφία. Η πόλη στον κινηματογράφο είναι αλλιώς, ένας πλανήτης ξεχωριστός κι όχι μια αυθαίρετη σύνθεση εικόνων (της πόλης). Κι είναι πάντα ζήτημα φαντασίας.

Σωτήρης Ζήκος

MEGACITIES

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΤΗ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΠΟΛΗ

«Ο στόχος μου δεν ήταν ένα φουτουριστικό έργο επιστημονικής φαντασίας, αλλά αυτό που λέμε έργο εποχής. Είναι ένα έργο εποχής, με τη διαφορά ότι η εποχή υπάρχει στο μέλλον και όχι στο παρελθόν»

Λόρενς Πολ, σκηνογράφος
για την ταινία *Blade Runner*

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

3 Η παράσταση μιας ζωής, *Οι στάχτες της Άντζε-λα*, *Οι επτά Σαμουράι* και *Το κίτρινο Υποβρύχιο των Βεστέλς* στις ταινίες πρώτης προβολής για τον μήνα Μάιο στις αίθουσες του ΟΛΥΜΠΙΟΝ και *Ο μαγικός κόσμος του Άντερσεν*, *Ο Σνούπυ και η τρελοπαρέα του*, *Ταξίδι στη Μερόνια* και *Στρουμφ, αγάπη μου* στις κυριακάτικες παιδικές προβολές

4-5 MEGACITIES: Από την πραγματική στη φανταστική πόλη, ένα αφιέρωμα 16 ταινιών στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, από 5 έως και 18 Μαΐου

6 Αφιέρωμα στον μεξικάνικο κινηματογράφο από 19 έως και 26 Μαΐου στην αίθουσα ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

7 Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης κάνει τον απολογισμό του για την κινηματογραφική σεζόν 1999-2000

ΠΡΩΤΟ F I R S T S H O T ΠΛΑΝΟ

Πάμε Σινεμά;

Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα γνωριμίας με την τέχνη του κινηματογράφου "Πάμε Σινεμά;" ενθαρρύνει τους μαθητές να προσέξουν και να εκφράσουν απόψεις για τις ταινίες που παρακολουθούν. Υπενθυμίζει έτσι τη δυνατότητα που έχουμε να προσεγγίζουμε συστηματικά και κριτικά τα οπτικοακουστικά προϊόντα που καθημερινά καταναλώνουμε.

Οι δραστηριότητες του προγράμματος περιλαμβάνουν:

Στο σχολείο:

- Διανομή εισαγωγικού εντύπου: "Πάμε Σινεμά; Γνωριμία με τον κινηματογράφο"
- Παρακολούθηση της ταινίας *Ντάμπο* του Disney από κασέτα.
- Παρακολούθηση της συνοδευτικής κασέτας: "Πώς κατασκευάζεται μια ταινία κινουμένων σχεδίων".
- Συζήτηση στην τάξη και συμπλήρωση του εντύπου: "Οδηγός μελέτης: *Ντάμπο*".

Σε κεντρική αίθουσα κινηματογράφου:

- Παρακολούθηση της οπτικοακουστικής παρουσίασης: "Η κινηματογραφική αφήγηση: μία εξιστόρηση με εικόνες και ήχους". Η παρουσίαση αυτή καθώς και το ομώνυμο συνοδευτικό έντυπο προσπαθεί να εξοικειώσει τους μαθητές με τα βασικά εκφραστικά μέσα της κινηματογραφικής τέχνης, όπως είναι η έννοια του κάδρου και του πλάνου. Ξεκινώντας από την αφήγηση με ακίνητες χωριστές εικόνες (κόμικς), τα παιδιά μαθαίνουν να αναγνωρίζουν τα διαφορετικά είδη κάδρων και τη δημιουργική τους υπόσταση. Ακόμα, διαπιστώνουν τη σημασία που έχουν τα διαδοχικά πλάνα μιας ταινίας για την επίτευξη προσωπικού τρόπου αφήγησης στον κινηματογράφο.
- Παρακολούθηση της ταινίας *Το τσίρκο* του Chaplin σε κανονική κινηματογραφική προβολή.
- Διανομή του συνοδευτικού εντύπου "Η κινηματογραφική αφήγηση: μία εξιστόρηση με εικόνες και ήχους".

Πίσω στο σχολείο:

- Συμπλήρωση του εντύπου "Οδηγός Μελέτης: *Το τσίρκο*".

Στο χρονικό διάστημα από τον Οκτώβριο του 1999 μέχρι τον Μάιο του 2000, 120 Δημοτικά Σχολεία από την περιοχή Αττικής και 120 Δημοτικά Σχολεία από την περιοχή της Θεσσαλονίκης παρακολούθησαν και τις δύο ταινίες του προγράμματος. Ήδη ξεκίνησε και η πιλοτική διεύρυνση του προγράμματος στην περιφέρεια, που θα ολοκληρωθεί το Μάιο του 2000 με τη συμμετοχή περίπου 15 Δημοτικών Σχολείων στην πόλη των Χανίων και 25 Δημοτικών Σχολείων στα νησιά Μύκονος, Τήνος, Σαντορίνη, Νίσυρος και Άνδρος.

Η διεύρυνση του προγράμματος προβλέπει κατά τόπους κινηματογραφικές προβολές και παρακολούθηση της ζωντανής οπτικοακουστικής παρουσίασης, ακριβώς όπως και στα προγράμματα της Θεσσαλονίκης και της Αθήνας.

Συνολικά, στις δραστηριότητες του προγράμματος, μέχρι το τέλος της σχολικής χρονιάς (Μάιος 2000), θα έχουν πάρει μέρος περίπου 280 Δημοτικά Σχολεία με περισσότερους από 35.000 μαθητές της Δ', Ε' και ΣΤ' τάξης.

Το κόστος του προγράμματος μέχρι το Μάιο 2000 θα φτάσει τα 50.000.000 δραχμές.

Χορηγοί του προγράμματος αυτήν την περίοδο ήταν οι εφημερίδες "Θεσσαλονίκη", "Μακεδονία" και το περιοδικό "Επιλογές".

Σχολική περίοδος 2000-2001

Από την έναρξη της νέας σχολικής περιόδου, αντίστοιχο πρόγραμμα για τους μαθητές των Γυμνασίων και των Λυκείων θα αναπτυχθεί στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, ενώ το υφιστάμενο πρόγραμμα για τα Δημοτικά Σχολεία θα μεταφερθεί στην περιφέρεια, φιλοδοξώντας να καλύψει το σύνολο των νομών της χώρας.

Για πληροφορίες επικοινωνήστε με τα Γραφεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου στην Αθήνα (κ. Θάλεια Καλαφάτα, τηλ. 64.53.669, Παπαρρηγοπούλου 40, 114 73) ή στη Θεσσαλονίκη (κ. Μάρια Βαρβέρη, τηλ. 242.949, Πλ. Αριστοτέλους 10, 54623).

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α				Π Ρ Ο Β Ο Λ Ω Ν				1 - 3 0 Μ Α Ι Ο Υ 2 0 0 0			
ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι				ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ				ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι			
ΔΕ 1	18:00	ΟΙ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΖΕΛΑ, Άλαν Πάρκερ	23:00	17:30	Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ, Μάικ Λη	23:00	ΤΡ 16	17:30	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	21:15
ΤΡ 2	18:00	ΟΙ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΖΕΛΑ, Άλαν Πάρκερ	23:00	20:15	Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ, Μάικ Λη	23:00	ΤΕ 17	17:30	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	23:00
ΤΕ 3	18:00	ΟΙ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΖΕΛΑ, Άλαν Πάρκερ	23:00	20:15	Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ, Μάικ Λη	23:00	ΠΕ 18	17:30	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	17:00
ΠΕ 4	18:00	ΟΙ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΖΕΛΑ, Άλαν Πάρκερ	23:00	20:15	Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ, Μάικ Λη	23:00	ΠΑ 19	17:30	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	19:00
ΠΑ 5	18:00	ΟΙ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΖΕΛΑ, Άλαν Πάρκερ	23:00	18:30	ΜΑΓΙΚΗ ΠΟΛΗ, Νίκος Καούνδουρας	23:00	ΣΑ 20	17:30	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	21:00
ΣΑ 6	18:00	ΟΙ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΖΕΛΑ, Άλαν Πάρκερ	23:00	20:45	CHUNGKING EXPRESS, Γουόνγκ Καρ Γουάι	23:00	ΚΥ 21	17:30	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	23:00
ΚΥ 7	12:00	ΣΙΝΕΑΚ: Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΕΡΣΕΝ	23:00	23:00	Η ΚΟΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ, Πίτερ Γκρίναγουαί	23:00	ΔΕ 22	17:30	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	19:00
ΔΕ 8	18:00	ΟΙ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΖΕΛΑ, Άλαν Πάρκερ	23:00	18:30	ΦΡΑΟΥΛΑ ΚΑΙ ΣΟΚΟΛΑΤΑ, Τομάς Γκουτιέρρες Άλεα	23:00	ΤΡ 23	17:30	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	21:00
ΤΡ 9	18:00	ΟΙ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΖΕΛΑ, Άλαν Πάρκερ	23:00	20:45	Ο ΚΑΘΥΠΟΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΧΤΙΟΥ, Τζον Σλέινγκερ	23:00	ΤΕ 24	17:30	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	23:00
ΤΕ 10	18:00	ΟΙ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΖΕΛΑ, Άλαν Πάρκερ	23:00	23:00	Η ΕΚΛΕΙΨΗ, Μικελάντζελο Αντονιόνι	23:00	ΠΕ 25	17:30	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	19:00
ΠΕ 11	18:00	ΟΙ ΣΤΑΧΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΖΕΛΑ, Άλαν Πάρκερ	23:00	18:30	CHUNGKING EXPRESS, Γουόνγκ Καρ Γουάι	23:00	ΠΑ 26	19:00	THE YELLOW SUBMARINE, Beatles	23:00	21:00
ΠΑ 12	17:30	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	20:45	Η ΚΟΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ, Πίτερ Γκρίναγουαί	23:00	ΣΑ 27	19:00	THE YELLOW SUBMARINE, Beatles	23:00	23:00
ΣΑ 13	20:15	ΟΙ ΕΠΤΑ ΣΑΜΟΥΡΑΪ, Ακίρα Κουροσάουα	23:00	23:00	Ο ΚΑΘΥΠΟΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΝΥΧΤΙΟΥ, Τζον Σλέινγκερ	23:00	ΚΥ 28	12:00	ΣΙΝΕΑΚ: ΣΤΡΟΥΦ. ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ	23:00	19:00
ΚΥ 14	12:00	ΣΙΝΕΑΚ: Ο ΣΟΥΠΥ ΚΑΙ Η ΤΡΕΛΟΠΑΡΕΑ ΤΟΥ	23:00	17:00	ΓΕΝΝΗΣΗ ΕΝΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ, Ζαν Λουί Κορολί	23:00	ΔΕ 29	19:00	THE YELLOW SUBMARINE, Beatles	23:00	21:00
ΔΕ 15	18:00	Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ, Μάικ Λη	23:00	18:30	Η ΚΟΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ, Πίτερ Γκρίναγουαί	23:00	ΤΡ 30	19:00	THE YELLOW SUBMARINE, Beatles	23:00	23:00
	20:30	Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ, Μάικ Λη	23:00	20:45	ΔΥΟ-ΤΡΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΞΕΡΩ ΓΙ ΑΥΤΗΝ, Ζ.Λ.Γκοντάρ	23:00					
	23:00	Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΙΑΣ ΖΩΗΣ, Μάικ Λη	23:00	23:00	ΦΡΑΟΥΛΑ ΚΑΙ ΣΟΚΟΛΑΤΑ, Τομάς Γκουτιέρρες Άλεα	23:00					
			23:00	23:00	CHUNGKING EXPRESS, Γουόνγκ Καρ Γουάι	23:00					
				19:00	ΓΕΝΝΗΣΗ ΕΝΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ, Ζαν Λουί Κορολί	23:00					
				21:00	Η ΚΟΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ, Πίτερ Γκρίναγουαί	23:00					
				23:00	ΔΥΟ-ΤΡΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΞΕΡΩ ΓΙ ΑΥΤΗΝ, Ζ.Λ.Γκοντάρ	23:00					
				19:00	ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΕΙΣ, Μάικλ Γκλάβσγκερ	23:00					
				21:00	PLAYTIME, Ζακ Τατί	23:00					
				23:00	ΜΠΕΙΜΠ: ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΛΗ	23:00					
				19:00	Η ΠΟΛΗ ΚΟΙΤΑΖΕΙ (VIDEO)	23:00					
				21:00	ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, Φριτς Λανγκ	23:00					
				23:00	ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ, Λαρς Φον Τρίερ	23:00					
				19:00	ΓΑΤΤΑΣΑ, Αντριου Νικολ	23:00					
				21:00	PLAYTIME, Ζακ Τατί	23:00					
				23:00	ΑΛΦΑΒΙΑ, Ζαν-Λουκ Γκοντάρ	23:00					
				19:00	ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, Φριτς Λανγκ	23:00					
				21:00	ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ, Λαρς Φον Τρίερ	23:00					
				23:00	ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Τζον Κάρπεντερ	23:00					

Για επιβεβαίωση της ώρας και της ημέρας προβολής της κάθε ταινίας, παρακαλούμε να επικοινωνείτε με το τηλέφωνο 242.949. Οι κάτοχοι κάρτας μέλους του Φεστιβάλ που δεν λαμβάνουν το Πρώτο Πλάνο ταχυδρομικά, παρακαλούνται να επικοινωνήσουν για επιβεβαίωση της διεύθυνσής τους.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ - ΟΛΥΜΠΙΟΝ • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ «ΟΛΥΜΠΙΟΝ»
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 70 • ΜΑΪΟΣ 2000
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ • ΣΥΝΤΑΞΗ: ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΙΤΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ • ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: (031) 242.949 • website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥΣ:

FM 100 FM 100.5 FM 101 TV 103 102

ΕΤΕ ΤΑΝΟΡΑΜΑ 984 TOP 80 353 FM 105.5 FM 106.5

ΤΑΙΝΙΕΣ Α' ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΝ

Η παράσταση μίας ζωής

Topsy turvy

Σκηνοθεσία-σενάριο: Μάικ Λη. Πρωταγωνιστούν: Τζιμ Μπράουντμπερν, Τιμοθί Σπαλ, Άλαν Στέντμαν, Λέολι Μάνβιλ. Διάρκεια: 143'

1880, Λονδίνο. Οι δημοφιλείς κωμικές όπερες του λιμπεριστία Γουίλιαμ Γκίλμπερτ και του συνθέτη Άρθουρ Σάλιβαν δεν έχουν αποτύχει ποτέ, αλλά η τελευταία τους, η Princess Ida, παίρνει μέτριες κριτικές από τον Τύπο. Ο Σάλιβαν θέλει να παραιτηθεί για να κάνει σοβαρή μουσική, αλλά και οι δύο έχουν υπογράψει συμβόλαιο με τον Ντ' Ορλύ Καρτ, ιμπρεσάριο του Savoy Theatre. Ο Σάλιβαν απορρίπτει την επόμενη ιδέα του Γκίλμπερτ σαν αλλοπαρόσκληση. Ο Γκίλμπερτ πηγαίνει μαζί με τη σύζυγο του σε μια γιαιπωνέζικη έκθεση στο Λονδίνο και εμπνέεται για να γράψει το Mikado. Ο Σάλιβαν συμφωνεί να συνεργαστεί και μετά από πολύωρες πρόβες, το έργο ανοίγει με μεγάλη ανταπόκριση από κοινό και κριτικούς. Σε όλη την ταινία εμπλέκονται ιστορίες από τη ζωή όχι μόνο του πολυσύνθετου Γκίλμπερτ, που παντρεύτηκε από πολύ μικρός, και του Σάλιβαν, που είναι μπον βιβέρ και επισκέπτης οίκων ανοχής με την Αμερικανίδα ερωμένη του, αλλά και των ηθοποιών που δουλεύουν στην όπερα, τους ανθρώπους της χορωδίας, τους μουσικούς και τους υπεύθυνους για τα κοστούμια στο Savoy.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II-ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 1-4 Μαΐου

Οι στάχτες της Άντζελα

Angela's Ashes

Σκηνοθεσία: Άλαν Πάρκερ. Παίζουν: Έμιλι Γουότσον, Ρόμπερτ Κάρλαϊλ, Σκοτ Ρούνιν, Ντέιβιντ Μπράουν, Κιάραν Σουενς, Τζο Μπριν. Διάρκεια: 145'

"Χειρότερη κι από τη μίζερη παιδική ηλικία είναι η μίζερη, ιρλανδέζικη παιδική ηλικία κι ακόμη χειρότερη κι απ' αυτήν είναι η μίζερη ιρλανδέζικη παιδική ηλικία των Καθολικών..."

Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που έζησαν την παραπάνω ζωή στη βιομηχανική πόλη της Ιρλανδίας Λίμερικ του 1930. Ένας απ' αυτούς ήταν κι ο συγγραφέας Φρανκ ΜακΚορτ που πρωτοπερπάτησε στα βρώμικα στενοσόκακα, όπου έφυγε στα δεκαενιά του για την Αμερική. Το μυθιστόρημα των αναμνήσεών του (βραβείο Πούλιτζερ) αποτέλεσε το εκδοτικό γεγονός του 1990 και μετά από αρκετές εβδομάδες παραμονής στο Νο.1 βρήκε, όπως ήταν φυσικό, το δρόμο για τη μεγάλη οθόνη, σε σκηνοθεσία του Άλαν Πάρκερ που επιστρέφει στην Ιρλανδία. Φτώχεια, ανεργία, αλκοολισμός, μεγάλες τραγωδίες για μικρούς ανθρώπους κι όμως η ταινία δεν αποπνέει ούτε για ένα δευτερόλεπτο μιζέρια. Οι ήρωές της ξέχρουν να παλεύουν, ν' αντιστέκονται και να γεμίζουν τη ζωή τους με φως και δύναμη, ακόμη και κάτω από τους τέσσερις τοίχους των ανήλιαγων σπιτιών τους.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I, 1-11 Μαΐου

Οι επτά σαμουράι

Σκηνοθεσία: Ακίρα Κουροσάουα. Σενάριο: Σινόμπου Χαϊμότο, Χίντεο Ογκούνι, Ακίρα Κουροσάουα. Φωτογραφία: Ασακάου Νακάι. Παίζουν: Τακάσι Σιμούρα, Τσσίρο Μιφούνε, Γίσιο Ινάμπα, Ισάο Κιμούρα. Διάρκεια: 160'

Η κλασική ταινία, ασπρόμαυρη, παραγωγής 1954, του Ακίρα Κουροσάουα, θεωρούμενη ως ένα από τα αριστουργήματα του παγκόσμιου κινηματογράφου, σε επανέκδοση. Ταινία αριστοτεχνική σε όλα τα επίπεδά της: στη δραματολογία της, στην ιστορία της, στα επικά διαστήματα κάδρα της, στο μοντάζ της, στους χαρακτήρες της, στη δράση της, στους ρυθμούς της, στη σοφία της, στην ατμόσφαιρά της. Η ιστορία της γνωστή από τη γουέστερν διασκευή του Τζον Στάρτζες και οι επτά ήταν υπέροχοι ή από την επαναδιασκευή σε παρωδία στα Ζουζούνια: ένας ξεπεσμένος σαμουράι, μαχητής χωρίς αποστολή, αναλαμβάνει να βρει άλλους έξι σαμουράι για να υπερασπίσουν μαζί ένα χωριό από τις ληστρικές επιδρομές μιας συμμορίας. Οι ληστές θα πολιορκήσουν το χωριό και οι μάχες για την υπεράσπισή του θα αποκτήσουν τις διαστάσεις ενός έπους, που αφορούν στην επιβίωση, στην αυτογνωσία, στην ανδρώπινη αξιοπρέπεια και ανδρεία, που θα μπορούσαν να ταιριάζουν σε κάθε τόπο και κάθε εποχή. Ταινία-πρότυπο, για πολλές σημαντικές αμερικανικές ταινίες δράσης.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I, 12-25 Μαΐου

Το κίτρινο υποβρύχιο

The Beatles: Yellow submarine

Σκηνοθεσία: Τζορτζ Ντάνινγκ. Σενάριο: Λι Μίνφο, Αλ Μπρόνταξ, Τζακ Μέντελσον, Έρικ Σήγκαλ. Σκίτσα: Χάντζ Έντελμαν. Παίζουν: Sgt. Peppers Lonely Hearts Club Band. Διάρκεια: 90'

Η θρυλική ταινία των Μπιτλς Yellow Submarine επανακυκλοφορεί τριάντα χρόνια μετά την πρώτη της προβολή σε νέα έκδοση, όπου το πρωτότυπο υλικό ανανεώθηκε εργαστηριακά ως προς το χρώμα καρέ-καρέ και ο ήχος πέρασε από επεξεργασία remix. Πρόκειται για μια ταινία κινουμένων σχεδίων για ενήλικες, διάρκειας ενενήντα λεπτών, που χρειάστηκε περίπου δύο χρόνια για να ολοκληρωθεί κι έναν προϋπολογισμό ενός εκατομμυρίου δολλαρίων της εποχής. Η ιστορία εκτυλίσσεται στην Πέπερλαντ, που οι κάτοικοί της ζουν ευτυχισμένοι μέσα στην ειρήνη και τη μουσική, μέχρι την ημέρα που εμφανίζονται και κατακτούν τη χώρα τα κακά πλάσματάκια Blue Meanies που μισούν τη μουσική. Το μόνο που μπορεί να ξαναφέρει την ελευθερία στην Πέπερλαντ είναι η μουσική των Μπιτλς. Πρόκειται για μια προκλητική παρωδία των συντηρητικών, που ένιωθαν να απειλούνται από το κίνημα των χίπις και τη μουσική των Μπιτλς. Στη νέα βερσιόν της ταινίας ακούγονται δεκαπέντε τραγούδια των Μπιτλς, όπως και στο νέο ομότιτλο δίσκο που κυκλοφόρησε. Τα σκαθάρια επιστρέφουν μ' ένα "κίτρινο υποβρύχιο".

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I, από 26 Μαΐου

ΣΙΝΕΑΚ: ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Ο μαγικός κόσμος του Άντερσεν (κινούμενα σχέδια)

Εικονογραφημένα παραμύθια. Ο τίτλος της ταινίας θα μπορούσε να είναι "Ο μολυβένιος στρατιώτης" και άλλα παραμύθια. Πρόκειται για

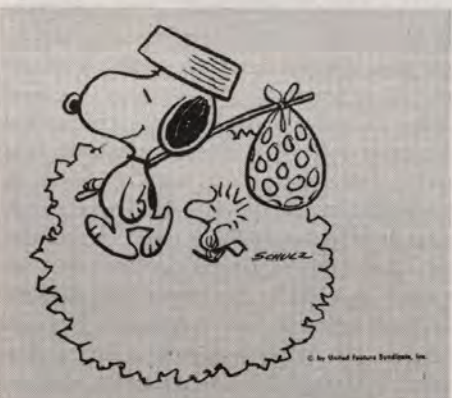

τη μεταφορά σε κινούμενα σχέδια έξι πολύ γνωστών παραμυθιών του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν: "Το κορίτσι με τα σπέρτα", "Τα κόκκινα παπούτσια", "Το ασημένιο παπού", "Η Τσοσδούλα", "Ο μολυβένιος στρατιώτης" και "Ο πρίγκιπας των λουλουδιών", που παρουσιάζει ως αφηγητής ο ίδιος ο Χανς Κρίστιαν Άντερσεν στους μικρούς θεατές. Παραμύθια κλασικά και αξεπέραστα ως προς το θέμα τους, που κάνουν κατανοητή μέσα από τη δραματικότητα τους, τη διαφορετικότητα και τη σκληρότητα που μπορεί να συναντήσει κάθε παιδί καθώς ενηλικιώνεται. Έγχρωμη ταινία ιταλο-αμερικανικής παραγωγής, με πολύ υψηλές προδιαγραφές τεχνικής αρτιότητας. "Ήταν μια φορά ένα μολυβένιο στρατιωτάκι, από αυτά που παίζουν τα παιδιά. Το ένα του πόδι είχε κοπεί πάνω από το γόνατο και, όσο κι αν σας φανεί παράξενο, αυτό το μολυβένιο και κουτό στρατιωτάκι είχε μια πολύ τρυφερή καρδούλα, λες κι ήταν άνθρωπος..."

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I, Κυριακή 7 Μαΐου, ώρα 12.00

Ο Σνούπυ και η τρελοπαρέα του (κινούμενα σχέδια)

Πρόκειται για τη δεύτερη ταινία που γύρισε ο Μπιλ Μελέντζε το 1972, μετά το Σνούπυ καλέ μου φίλε του 1969, με βάση τους ήρωες του Τσαρλς Σουλτς, ενός από τους αυθεντικότερους δημιουργούς στο χώρο των κόμικς. Ο κεντρικός ήρωας αυτή τη φορά δεν είναι ο Τσάρλι Μπράουν, αλλά η πιο δημοφιλής φιγούρα της σειράς: ο σκύλος, που απέκτησε σχεδόν ανθρωπινή προσωπικότητα μέσα από τη συνεχή επαφή του με τους φίλους του Τσάρλι Μπράουν, ο Σνούπυ. Ο Σνούπυ αποφασίζει εδώ να επισκεφθεί σ' ένα μακρινό νοσοκομείο μια παλιά του φίλη, πρώην ιδιοκτήτριά του. Ο Τσάρλι Μπράουν και η παρέα του, που παρά την παιδική συμπεριφορά τους μοι-

άζουν αρκετά αλλοτριωμένοι λόγω της απομάκρυνσής τους από τη φύση, δεν κατανοούν τον αυθορμητισμό του Σνούπυ, νομίζοντας ότι το σκυλί τους εγκατέλειψε. Γύρω από αυτόν τον αφηγηματικό άξονα σπίνετται μια όμορφη περιπέτεια αναζήτησης, διανθισμένη με αρκετά τραγούδια των Ρίτσαρντ και Ρόμπερτ Σέρμαν, γνωστών μουσικών από την ταινία Μαίρη Πόπινς.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I, Κυριακή 14 Μαΐου, ώρα 12.00

Ταξίδι στη Μελόνια (κινούμενα σχέδια)

Σουηδική ταινία κινουμένων σχεδίων, που αποτελεί μια εκσυγχρονισμένη διασκευή της "Τρικυμίας" του Σαίξπηρ, με σαφή οικολογική νοσηματοδότηση. Στο νησί Μελόνια ζουν ο μάγος Πρόσπερο με την όμορφη κόρη του Μιράντα και τους φίλους τους: τον Άριελ, τον υλιστή αγγελιοφόρο, τον Κάλιμπαν, τον ανέμελο κηπουρό και τον Γουίλιαμ, τον φευγάτο ποιητή. Απέναντι από τη Με-

λόνια βρίσκεται το νησί Πλουτώνια, μια βιομηχανική περιοχή που διοικείται από δύο άπληστους ανθρώπους, που χρησιμοποιούν μικρά παιδιά σαν σκλάβους στα εργοστάσια τους. Αυτοί οι δύο ξεκινούν για τη Μελόνια με σκοπό να κλέψουν το μαγικό ελιξίριο που φτιάχνει ο Πρόσπερο και να λεηλατήσουν το τελευταίο απόκτημα από τον δικό τους "πολιτισμό" παράδεισο. Στο πλοίο ταξιδεύει μαζί τους κρυφά και ο Φερνάνδος, δραπετής από την κόλαση του νησιού Πλουτώνια. Ο Πρόσπερος όμως, που γνωρίζει τα σχέδιά τους, προκαλεί μια φοβερή καταιγίδα και το πλοίο βυθίζεται. Οι ναυαγοί φτάνουν κολυμπώντας ως τη Μελόνια. Εκεί ο Φερνάνδος διηγείται στον Πρόσπερο και τους φίλους του την κατάσταση που επικρατεί στο νησί Πλουτώνια. Τώρα η πορεία των πραγμάτων μπορεί και ν' αντιστραφεί.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I, Κυριακή 21 Μαΐου, ώρα 12.00

Στρουμφ, αγάπη μου (κινούμενα σχέδια)

Τα Στρουμφ (που στην Αμερική ονομάζονται Smurfs) εμφανίστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '80, όταν η αμερικανική εταιρεία παραγωγής κινουμένων σχεδίων H.B. πρότεινε συνεργασία στον πρώτο τους σχεδιαστή, το Βέλγο σκιτσογράφο Πεγιό και ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο επιτυχίας στο παιδικό, και όχι μόνο, κοινό της τηλεόρασης. Κάθε ιστορία τους αρχίζει κάπως έτσι: "Μια φορά ήταν ένα ξεχασμένο χωριουδάκι στο δάσος που ζούσαν εκεί κάποι μικροσκοπικά πλασματάκια που τα λέγανε Στρουμφ και ήταν γεμάτα καλοσύνη. Στο ίδιο δάσος ζούσε και ο Δρακουμέλ, ο ταλαντούχος μάγος -γεμάτος κακία- που έλεγε συνεχώς: Ω, πόσο σας μισώ παίσια Στρουμφάκια. Κάποια μέρα θα πέσετε στα χέρια μου και τότε αλίμονό σας... Κι εσείς, αν είστε καλά παιδάκια, σίγουρα θα συναντήσετε κάποια μέρα τα Στρουμφάκια". Κι αυτήν τη φορά, όχι στην οθόνη της τηλεόρασης, αλλά του σινεμά. Το κλου αυτής της ιστορίας είναι ένα στρουμφομωρό, που ο ερχομός του αναστατώνει συναισθηματικά ολόκληρη την κοινότητα των Στρουμφ, και την βάζει σε νέες περιπέτειες απέναντι στην επιβουλή του μοχθηρού Δρακουμέλ και της πονηρής Ψιψινέλ που τον συνοδεύει.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I, Κυριακή 28 Μαΐου, ώρα 12.00

Εισιτήριο: 1000 δρχ. ατομικό, οικογενειακό: 2000 δρχ. μέχρι 4 άτομα - ΧΟΡΗΓΟΣ: ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ zoop

MEGACITIES:

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 5-18 Μαΐου 2000

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ: ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 2000 - Η ΠΟΛΗ ΚΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ • ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ/ΤΜΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ • ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ Α.Π.Θ.

The belly of an architect Η κοιλιά του αρχιτέκτονα

Σκηνοθεσία: Σενάριο: Peter Greenaway. Φωτογραφία: Sacha Vierny.
Σκηνογραφία: Giorgio Desideri. Μουσική: Wim Mertens. Ηθοποιοί:
Brian Dennehy, Chloe Webb, Lambert Wilson, Stefania Casini, Vanni
Corbellini, Alfredo Varelli, Francesco Carnelutti. Ιταλία, ΗΠΑ, διάρ-
κεια: 120', έγχρωμη, 1987

Ο Κράκλαϊτ, ένας διάσημος αρχιτέκτονας από το Σικάγο και η νεαρή σύζυγος του, Λουίζα, φθάνουν στη Ρώμη. Ο λόγος είναι η διοργάνωση μίας έκθεσης, αφιερωμένης στο έργο του Γάλλου αρχιτέκτονα Étienne-Louis Boullée (1728-1799) και το ζευγάρι γρήγορα θα παγιδευτεί στον ιστό που το μυθικό παρελθόν της πόλης έχει στήσει. Η διάρκειας εννέα μηνών παραμονή τους στην Αιώνια Πόλη, θα είναι καθοριστική για την πορεία της ασαθούς σχέσης του ζευγαριού. Η ταινία αφηγείται την πορεία μιας εγκυμοσύνης: από τη σύλληψη μέχρι τη γέννηση. Αυτή η εγκυμοσύνη είναι κυριολεκτική -αφού αφορά την Λουίζα- αλλά και μεταφορική: ο Κράκλαϊτ βασανίζεται, σ' όλη τη διάρκεια της παραμονής του στη Ρώμη, από ανεξήγητους πόνους στο στομάχι. Ταυτιζόμενος με τον αυτοκράτορα Αύγουστο, ο οποίος δηλητηριάστηκε από την γυναίκα του Λίβια και "αλληλογραφώντας" με τον Βουλλέ, ο ήρωας θα οικοδομήσει σιγά-σιγά το δικό του παραισθητικό κόσμο.

5/5, 23:00 • 8/5, 20:45 • 11/5, 18:30

Μαγική πόλη

Σκηνοθεσία: Νίκος Κούνδουρος. Σενάριο: Μαργαρίτα Λυμπεράκη.
Φωτογραφία: Κώστας Θεοδωρίδης. Μουσική: Μάνος Χατζιδάκις.
Ηθοποιοί: Γιώργος Φούντας, Μαργαρίτα Παπαγεωργίου, Στέφανος
Στρατηγός, Μάνος Κατράκης, Μίμης Φωτόπουλος θανάσης Βέγγος.
Ελλάδα, διάρκεια: 80', ασπρόμαυρη, 1954

Εικόνες μιας ελληνικής πόλης που πλέον έχει καεί ανεπιστρεπτή, μιας Αθήνας πριν την ανοικοδόμηση των δεκαετιών του '60 και του '70, μιας κοινωνίας πριν την οριστική της συντριβή από τη λαίλαπα της αστικοποίησης. Τεκμήριο της ύπαρξης μιας άλλης -και οριστικά χαμένης(-) Ελλάδας, η Μαγική πόλη ακολουθεί τους δρόμους και τους τρόπους του νεορεαλισμού. Ένας νεαρός ήρωας -ο Κοσμάς- είναι εγκλωβισμένος στον προσφυγικό συνοικισμό, στις παρυφές της μεγάλης πόλης. Είναι οδγός φορτηγού και θέλει να ξεφύγει από την συνοικία, ν' αλλάξει τη ζωή του. Χρωστά τις δόσεις από το φορτηγό και χρειάζεται χρήματα, που θα του επιτρέψουν να ξεφύγει από τον ασφυκτικό κλοιό. Είναι όμως και συναισθηματικά διχασμένος: από τη μια πλευρά υπάρχει η ερωμένη του και από την άλλη μια νεαρή κοπέλα της γειτονιάς. Ευκαιρία για να ξεφύγει θα του προσφέρει μία ομάδα του υποκόσμου: θα προσλάβουν αυτόν και την παρέα του για να μεταφέρουν ένα παράνομο φορτίο. Ο ήρωας θα βρεθεί αντιμέτωπος με δύο επιλογές: να χάσει το φορτηγό ή να ξεφύγει οριστικά από τη μιζέρια; Εδώ, ο συνοικισμός, η οργάνωση του χώρου, η εγγύτητα των σπιτιών και των σωμάτων έχει έναν πολύ καθαρό αντίκτυπο στη δραματική πλοκή: σημαίνει και εγγύτητα συναισθημάτων.

5/5, 18:30 • 7/5, 23:00

Fresa y chocolate Φράουλα και σοκολάτα

Σκηνοθεσία: Tomás Gutiérrez Alea, Juan Carlos Tabio. Σενάριο:
Tomás Gutiérrez Alea, Semel Paz. Φωτογραφία: Mario García Joya.
Μουσική: Jose Maria Vitier. Ηθοποιοί: Jorge Perugorria, Vladimir
Cruz, Mirta Ibarra, Francisco Gattorno, Jorge Angelino. Κούβα,
Διάρκεια: 110', έγχρωμη, 1993

Συναισθηματικά απογοητευμένος ο Ντέιβιντ, ο νεαρός ήρωας της ταινίας, θα έχει μια καθοριστική συνάντηση σ' ένα πάρκο της Αβάνα. Θα γνωριστεί με τον Ντιέγκο, έναν ομοφυλόφιλο. Αυτή η γνωριμία του θα προκαλέσει την "ορθόδοξη" κομμουνιστική ηθική του και θα αποτελέσει την αρχή μιας "υπέροχης" φιλίας. Ο Ντιέγκο επιδεικνύει στην ομοφυλόφιλη κοινότητα τον Ντέιβιντ ως την τελευταία του ερωτική κατάκτηση, όμως ο νεαρός θεωρεί ότι μπορεί να χρησιμοποιήσει τη γνωριμία τους, για να αποκαλύψει άλλη μια "συνωμοσία των ιμπεριαλιστικών κύκλων κατά της πατρίδας και της επανάστασης". Ο νεαρός ήρωας θα έρθει σε επαφή με την ποίηση, τη λογοτεχνία, την όπερα: ο κόσμος που ο Ντιέγκο συστήνει στον Ντέιβιντ είναι ο κόσμος της τέχνης, των λεπτών αποχρώσεων και αληθινών συναισθημάτων, ο κόσμος της αληθινής Κούβας. Ζώντας σε μια πόλη παγιδευμένη στο χρόνο, κάπου στη δεκαετία του '50, ο Ντέιβιντ θα δει με άλλα μάτια και θα ανακαλύψει μια άλλη Αβάνα: η πόλη όπου ζει είναι ένα αληθινό μουσείο αρχιτεκτονικής.

Σάββατο 6/5, 18:30 • Τετάρτη 10/5, 18:30

Megacities / Μεγαλουπόλεις

Σκηνοθεσία: Σενάριο: Michael Glawogger. Φωτογραφία: Wolfgang
Thaler. Μοντάζ: Andrea Wagner. Αυστρία-Ελβετία, διάρκεια: 90',
έγχρωμη, 1998

Ένα αποκαλυπτικό ντοκιμαντέρ, που εξερευνά το μικρόκοσμο και μακρόκοσμο της ανθρωπίνης εμπειρίας, η ταινία Μεγαλουπόλεις σκιαγραφεί μια αρχετυπική εικόνα της ζωής στη Μεγάλη Πόλη, την αυγή της νέας χιλιετίας. Κάνοντας μια βαθειά τομή στο θέμα της φτώχειας και της κοινωνικής περιθωριοποίησης, δίνει ταυτόχρονα μια ολοκληρωμένη όψη της "παγκόσμιας πόλης", το κατ'εξοχήν περιβάλλον όπου ζει η πλειοψηφία του πληθυσμού της γης. Η ταινία παρουσιάζει εμπειρίες από την καθημερινή ζωή, με όλη την ποικιλία και περιπλοκότητα που αυτή συνεπάγεται, εναλλάσσοντας σκηνές του δρόμου με μικρότερα, πιο προσωπικά πορτρέτα κατοίκων από τις πόλεις του Μεξικού, της Βόμβας, της Νέας Υόρκης και της Μόσχας. Καταγράφοντας αντιθετικές μορφές αστικής ζωής, σε μητροπόλεις που απέχουν χιλιάδες χιλιόμετρα η μία από την άλλη. Τους ανθρώπους αυτούς μπορεί να τους χωρίζουν τεράστιες αποστάσεις, γεωγραφικές, πολιτισμικές και οικονομικές διαφορές, παρ'όλα αυτά όμως, η καθημερινή τους ζωή έχει πολλά κοινά σημεία. Ο Glawogger δεν διστάζει να αποκαλύψει τι σημαίνει ζωή στην πόλη για ένα επιτυχημένο ποσοστό του πληθυσμού της γης: τη σκληρή πραγματικότητα της πορνείας, της έλλειψης στέγης, του εγκλήματος και των ναρκωτικών.

Κυριακή 7/5, 18:30 • Πέμπτη 11/5, 23:00

Midnight Cowboy Ο καουμποί του μεσονυχτίου

Σκηνοθεσία: John Schlesinger. Σενάριο: Waldo Salt, βασισμένο στη
νουβέλα του James Leo Herlihy. Φωτογραφία: Adam Holender.
Σκηνογραφία: John Robert Lloyd. Μουσική: John Barry. Ηθοποιοί:
Dustin Hoffman, Jon Voight, Sylvia Miles, Brenda Vaccaro, Ruth
White, Jennifer Salt. Η.Π.Α, διάρκεια: 113', έγχρωμη, 1969

Από μια μικρή επαρχιακή πόλη του αμερικανικού Νότου ο Τζο Μπακ φτάνει στη Νέα Υόρκη. Θέλει να γίνει ζιγκολό αλλά γρήγορα θα παγιδευτεί στο λαβύρινθο της μεγαλούπολης: οι απόπειρές του να εξασκήσει το "επάγγελμα" οδηγούνται σε παταγώδη αποτυχία. Σύντροφός του και συμμετοχός στον αγώνα για επιβίωση είναι ο Ρίκο "Ράτσο" Ρίτσο, ένας φτωχοδιάβολος Ιταλο-αμερικανός από το Μπρόνξ. Θα συγκατοικήσουν σε μια ετοιμόρροπη πολυκατοικία και θα μοιραστούν τις εμπειρίες μιας ζωής στο περιθώριο. Ζώντας τη νύχτα της μεγαλούπολης, οι δύο ήρωες θα βυθιστούν στην άγρια πλευρά της: αψιλόξενη και άσχημη, η πόλη είναι ένας τόπος για τους καταραμένους της ζωής, μια φυλακή χωρίς φύλακες, ένας χώρος όπου τα φαντάσματα του παρελθόντος ζητούν εκδίκηση. Αυτή η όψη της Νέας Υόρκης αποτελεί μια προβολή της εσωτερικής εξαθλίωσης, της συναισθηματικής και ψυχολογικής κατάστασης των δύο ηρώων. Είναι ο τόπος μιας εσωτερικής εξορίας.

Σάββατο 6/5, 20:45 • Δευτέρα 8/5, 23:00

Chungking Express

Σκηνοθεσία: Σενάριο: Wong Kar Wai. Φωτογραφία: Christopher
Doyle, Law Wai-Keung. Σκηνογραφία: William Chang. Μουσική:
Frankie Chan, Roel A. Garcia. Ηθοποιοί: Brigitte Lin Chin-Hsia,
Takeshi Kaneshiro, Tony Leung, Faye Wang, Valerie Chow.
Προέλευση: Χόνγκ Κόνγκ. Διάρκεια: 97', έγχρωμη, 1994

Ο αστυνομικός 223 χωρίζει με την κοπέλα του και δίνει στη σχέση τους παράταση ζωής ενός μήνα, μέχρι την ημέρα των γενεθλίων του, μήπως και τα ξαναβρούν. Την παραμονή των γενεθλίων του γνωρίζει μια γυναίκα, την ερωτεύεται και περνά μαζί της τη νύχτα. Παράλληλα, ένας άλλος αστυνομικός, ο 663 χωρίζει κι αυτός με την κοπέλα του και περνά τα βράδια του σ' ένα καφέ όπου δουλεύει η Φέι, η οποία τον ερωτεύεται. Όταν ο 663 το αντιλαμβάνεται της δίνει ραντεβού, όμως εκείνη δεν έρχεται. Θα συναντηθούν ένα χρόνο μετά και τα πράγματα θα έχουν αλλάξει... Μ' ένα κινηματογραφικό ύφος ανάλαφρο, περιπαικτικό αλλά και προκλητικό, εξωστρεφές και συνάμα μυστηριακό, ο Wong Kar Wai, με την κάμερα κολλημένη στα σώματα των ηθοποιών, συλλαμβάνει τους κρυφούς κτύπους της καρδιάς τους, καθώς κυνηγούν μέσα από τη χίμαιρα του έρωτα τον ίδιο τους τον εαυτό. Η εικόνα του Χονγκ Κονγκ είναι παγιδευμένη σε μικρούς, κλειστούς, εσωτερικούς χώρους, μέσα στους οποίους οι ήρωες θαρρείς "πετούν" (έξοχη η χρήση του slow-motion στην κίνηση των σωμάτων), ενώ η αίσθηση του "έξω" είναι ακόμα πιο κλειστοφοβική: τηλεφωνικές καμπίνες, τουαλέτες, μπαρ, αυτοκίνητα, σκετινοί, βρεγμένοι και αδιέξοδοι δρόμοι.

5/5, 20:45 • 8/5, 18:30 • 10/5, 23:00

L'eclisse Η έκλειψη

Σκηνοθεσία: Michelangelo Antonioni. Σενάριο: M. Antonioni, Tonino
Guerra, Elio Bartolini, Ottiero Ottieri. Φωτογραφία: Gianni di
Venanzo. Μουσική: Giovanni Fusco. Ηθοποιοί: Alain Delon, Monica
Vitti, Francisco Rabal, Lilla Brignone, Louis Seigner, Mirella Ricciardi.
Ιταλία, διάρκεια: 125', ασπρόμαυρη, 1962

Η ταινία αφηγείται την ιστορία της Βιτόρια, η οποία όταν χωρίζει με τον αρκετά μεγαλύτερο σε ηλικία εραστή της Ρικάρντο, συναντά στο χρηματιστήριο το νεαρό χρηματιστή Πιέρο και φτιάχνει μαζί του μια παροδική σχέση, που όμως θα σβήσει πριν καλά καλά αρχίσει... Η ταινία είναι γυρισμένη πάνω στις ασήμαντες χειρονομίες, στα ανέκφραστα πρόσωπα, στις γεμάτες σιωπές, στους νεκρούς χρόνους και στους άδειους χώρους μιας "αδιάφορης" και "αποστασιοποιημένης" πόλης: στοιχεία που αναδεικνύουν το ψυχικό κενό, την εσωτερική απάθεια, την υπαρξιακή αδράνεια και, εν τέλει, την έκλειψη των ιδίων των συναισθημάτων της κεντρικής ηρωίδας. Στις τελικές εικόνες της ταινίας -σπάνιας εικαστικής μορφής- η ερημία της ψυχής αντανάκλαται πλήρως στην ερημία της πόλης. Η Ρώμη, μια πόλη "όπου οι ψυχίατροι είναι άνεργοι", στην Έκλειψη γδέρνεται τα μέσα έξω, καθώς αδειάζει, όπως και η ηρωίδα, από κάθε ικμάδα ζωής. Άδεια σκηνή σε ένα άδειο θέατρο σκιών.

6/5, 23:00 • 10/5, 20:45

Deux ou trois choses que je sais d'elle Δύο-τρία πράγματα που ξέρω γι' αυτήν

Σκηνοθεσία: Σενάριο: Jean-Luc Godard. Φωτογραφία: Raoul Coutard.
Μουσική: Ludwig Van Beethoven. Ηθοποιοί: Marina Vlady, Anny
Duperey, Roger Montsoret, Raoul J. Levy, Juliet Berto, Blandine
Jeanson. Γαλλία, διάρκεια: 90', έγχρωμη, 1966

Γυρισμένη σε εποχή κοινωνικών και ιδεολογικών αναταράξεων, η ταινία είναι ένα μανιφέστο του Godard, που κινείται πάνω σε τρεις άξονες. Ο πρώτος, είναι η ιστορία μιας νοικοκυράς, της Ζιλιέτ, που εκπορνεύεται. Ο δεύτερος, ένα ντοκιμαντέρ-δοκίμιο για τον αστικό χώρο μιας μεγαλούπολης -το Παρίσι- και για τις αλλαγές που συμβαίνουν σ' αυτόν. Και ο τρίτος άξονας, συγκροτείται γύρω από τα προσωπικά σχόλια του σκηνοθέτη (αλλά και της ηθοποιού Μαρίνα Βλαδί) για τον κινηματογράφο, την υποκριτική, τον πολιτισμό, την πολιτική. Στην ταινία δεν υπάρχει αφηγηματική ανάλυση, δραματικές συγκρούσεις, ούτε καθαρή αφηγηματική γραμμή. Υπάρχουν ιδέες, συγκρούσεις απόψεων, υπάρχει μια διαλεκτική σχέση με τα πράγματα και τέλος εικόνες μιας πόλης που βρίσκεται σε κατάσταση μετάβασης. Έτσι το Δύο-τρία πράγματα που ξέρω γι' αυτήν, αναφέρεται λιγότερο στο πρόσωπο της ηρωίδας και περισσότερο στο πρόσωπο της πόλης, η οποία άλλωστε είναι και ο αληθινός πρωταγωνιστής της ταινίας. "Η χωροταξία της περιοχής των Παρισιών θα διευκολύνει την κυβέρνηση στην άσκηση της ταξικής πολιτικής": η φράση αυτή, που ακούγεται στη διάρκεια της ταινίας, μπορεί να προσφέρει ένα κλειδί για την κατανόηση της σκηνοθετικής οπτικής.

7/5, 20:45 • 9/5, 23:00 • 11/5, 20:45

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΤΗ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΠΟΛΗ

Naissance d'un hôpital Γέννηση ενός νοσοκομείου

Σκηνοθεσία: Jean-Louis Comolli. Σενάριο-Προσαρμογή: Jean-Louis Comolli, Arnaud des Pallières, από το βιβλίο του Pierre Riboulet. Φωτογραφία: Jacques Pamat. Γαλλία, διάρκεια: 66', έγχρωμη, 16mm, 1991.

Το 1980, ο Οργανισμός Κοινωνικής Πρόνοιας της Γαλλίας προκηρύσσει έναν αρχιτεκτονικό διαγωνισμό για την ανέγερση ενός νοσοκομείου παιδών στα βόρεια του Παρισιού. Παρακολουθούμε την πορεία ενός αρχιτέκτονα, του Pierre Riboulet, από τη στιγμή που βάζει υποψηφιότητα μέχρι την τελική βράβευσή του. Με βασικό άξονα το "Ημερολόγιο εργασίας" του Riboulet, η ταινία μας βυθίζει μέσα σε μια δημιουργική διαδικασία, εξαιρετικά πυκνή και επίπονη, που θα καταλήξει στο ολοκληρωμένο και υλοποιημένο πια νοσοκομείο Robert-Debré. Λέει ο δημιουργός της: "Αν υποθέσουμε πως ο κινηματογράφος μυθοπλασίας καταγράφει πάντα τον παρόντα χρόνο, αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο για το ντοκιμαντέρ. Όμως, στην προκειμένη περίπτωση, επρόκειτο να κινηματογραφήσουμε κάτι που δεν υπήρχε πια: την εργασία ενός αρχιτέκτονα και τη διαδικασία μιας δημιουργίας που έμμελε να συντελεστεί, μέσα από αμφιβολίες, εμπόδια και την αβεβαιότητα ενός διαγωνισμού. Βρισκόμασταν στο παρόν αλλά θα κινηματογραφούσαμε το παρελθόν. Έτσι, πρότεινα στον Pierre Riboulet να ξεκινήσει πάλι από την αρχή, ξαναφτιάχνοντας για την ταινία όλα, ή σχεδόν όλα, τα σχέδια και τα σκίτσα που είχε κάνει τότε, να ξαναζήσει τις ίδιες αγωνίες και τα ίδια συναισθήματα που είχε βιώσει εκείνους τους μήνες όπου, μόνος, αντιμετώπιζε όλες τις υποχρεώσεις ενός νοσοκομείου παιδών στις παρυφές της πόλης, πάνω στον περιφερειακό αυτοκινητόδρομο. Ζήτημα χρόνου: το νοσοκομείο ήταν εκεί αλλά σε λίγο δεν θα ήταν πια".

9/5, 20:30 • 11/5, 17:00

Playtime

Σκηνοθεσία: Jacques Tati. Σενάριο: Jacques Tati, Jacques Lagrange, Art Buchwald. Φωτογραφία: Jean Badal, Andreas Winding. Μουσική: Francis Lemarque, James Campbell. Ηθοποιοί: Jacques Tati, Barbara Dennek, Jacqueline Lecomte, Valerie Camille, Rance Romilly. Γαλλία, διάρκεια: 108', έγχρωμη, 1967

Στο Playtime ο Jacques Tati "έκτισε" μια κανονική πόλη από γυαλί και μέταλλο, με ασφαλτοστρωμένους δρόμους, νερό, ηλεκτρικό, κυκλοφορικό στο Σεν Μόρις, στα περίχωρα του Παρισιού. Σ' αυτήν την μεταλλαγμένη πόλη, ένα γκρουπ αμερικάνων τουριστών προσπαθεί, μάταια, να ανακαλύψει την Πόλη του Φωτός, των τουριστικών οδών, ενώ ταυτόχρονα ο κύριος Υλός χάνεται συνεχώς μέσα στον πιάσ τριτοκοινωνικό, αποστειρωμένο και συμμετρικό πολεοδομικό εφιάλτη της μεγάλης οδόνης. Τα μόνα αναγνωρίσιμα στοιχεία του Παρισιού είναι η Μονμάρτρη και ο Πύργος του Άιφελ, όπως φαίνονται φευγαλέα στο τζάμι μιας πόρτας που ανοίγει. Συρρικνώνοντας την ανθρωπίνη παρουσία σε επίπεδο play-mobil, αντιστρόφως ανάλογη με την καταπιεστική κυριαρχία του χώρου, ο Jacques Tati, με μακρινά πλάνα που τονίζουν ακόμη περισσότερο την επιβολή των ντεκόρ, σπέρνει τα οπτικά και ηχητικά γκαγκς σε κάθε γωνία του κάδρου (φορμά 70mm), δημιουργώντας ένα είδος μαγικής εικόνας, κάτι σαν το κυνήγι του χαμένου θησαυρού για το θεατή.

12/5, 23:00 • 14/5, 21:00 • 17/5, 19:00

Babe: Pig in the City Μπέιμπ: Το μικρό γουρουνάκι στη μεγάλη πόλη

Σκηνοθεσία: George Miller. Σενάριο: George Miller, Judy Morris, Mark Lamprell. Μουσική: Nigel Westlake. Ηθοποιοί: Magda Szubanski, James Cromwell, Mary Stein, Mickey Rooney, Julie Godfrey. Αυστραλία, ΗΠΑ, διάρκεια: 91', έγχρωμη, 1998

Ο Μπέιμπ, ένα πανέξυπνο γουρουνάκι, προσπαθεί να βοηθήσει το αφεντικό του, που αντιμετωπίζει το φάσμα της χρεοκοπίας, καθώς το αγρόκτημά του κινδυνεύει να κατασχεθεί. Μαζί με την γυναίκα του αφεντικού του -την κυρία Χόγκετ- εγκαταλείπουν το αγρόκτημα και κατεβαίνουν στη μεγάλη πόλη, όπου ο Μπέιμπ πρόκειται να συμμετάσχει σε καλλιτεία ζώων, με στόχο να κερδίσει τα χρήματα του βραβείου, σώζοντας έτσι το αγρόκτημα. Εκεί, θα μείνουν στο ξενοδοχείο Φρίλαντς, το μόνο μέρος στην πόλη που δέχεται ζώα, και ο Μπέιμπ θα συναντήσει και θα γνωρίσει τα άλλα ζώα που διαμένουν εκεί. Στην διάρκεια της παραμονής του στην πόλη το μικρό γουρουνάκι θα αντιμετωπίσει ποικίλες εκπλήξεις, απρόοπτα εμπόδια, τα άλλα ζώα και τέλος τους περιθωριακούς κατοίκους της πόλης. Η ταινία διαδραματίζεται σε μια φανταστική πόλη, η οποία και αποτελεί ουσιαστικά μια συρραφή-κολλάζ γνωστών πόλεων: Νέα Υόρκη, Βενετία, Σαν Φρανσίσκο, Παρίσι, Χονγκ Κονγκ. Τοποθεσίες-σύμβολα, όπως το άγαλμα της Ελευθερίας, η όπερα του Σίδνεϊ, η επιγραφή του Χόλιγουντ, κάνουν την παρόξενη αυτή πόλη να μοιάζει με σύγχρονη Παν-Μητρόπολη.

13/5, 17:00 • 18/5, 19:00

Escape from New York Απόδραση από τη Νέα Υόρκη

Σκηνοθεσία: John Carpenter. Σενάριο: John Carpenter, Nick Castle. Φωτογραφία: Dean Cundey. Μουσική: John Carpenter. Ηθοποιοί: Kurt Russell, Lee Van Cleef, Ernest Borgnine, Donald Pleasence, Harry Dean Stanton, Isaac Hayes, Season Hubley, Adrienne Barbeau. Η.Π.Α., διάρκεια: 106', έγχρωμη, 1981

Σ' ένα κοντινό μέλλον, το Μανχάταν έχει μετατραπεί σε μια τεράστια αποικία-φυλακή για τα εγκληματικά στοιχεία και τους περιθωριακούς. Οι φυλακισμένοι είναι "ελεύθεροι" στο εσωτερικό αυτής της ιδιόμορφης πόλης-ζούγκλας, κατοικημένης από τις πιο παρανοϊκές φυλές του υποκόσμου, αλλά και αποκλεισμένοι από τον υπόλοιπο κόσμο με τεράστια τείχη. Όταν το αεροπλάνο με το οποίο ταξιδεύει ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, πέφτει σ' αυτήν την αποικία καταδικασμένων, στέλνεται από τον έξω κόσμο ένας πρώην βετεράνος πολεμιστής και νυν κατάδικος, ο Σνέικ Πλίσκεν, για να τον βρεί και να τον σώσει μέσα σε 24 ώρες, με αντάλλαγμα τη ζωή του. Ο Πλίσκεν, δίνοντας και τη δική του προσωπική μάχη ενάντια στο χρόνο, "πέφτει" στον πάτο της κόλασης, σκηνονογραφημένης θαρρείς από το χέρι ενός σύγχρονου Ιερώνυμου Μπος. Η οπτική της ταινίας είναι ζοφερή, αφού η ελεύθερη κοινωνία των πολιτών απουσιάζει, απ' τη στιγμή που από την άλλη μεριά του τείχους υπάρχουν μονάχα οι εξουσιαστικοί μηχανισμοί ενός απρόσωπου Κράτους, το οποίο ελέγχει τα πάντα από ψηλά.

15/5, 23:00 • 17/5, 21:00

Metropolis Μητρόπολη

Σκηνοθεσία: Fritz Lang. Σενάριο: Fritz Lang, Thea von Harbou. Φωτογραφία: Karl Freund, Günther Rittau. Μουσική: Gottfried Huppertz. Ηθοποιοί: Brigitte Helm, Alfred Abel, Gustave Frolich, Rudolf Klein-Rogge, Heinrich Georg, 750 άλλοι ηθοποιοί και 30.000 κομπάρσοι. Γερμανία, διάρκεια: 120', ασπρόμαυρη, 1926

Η ιστορία διαδραματίζεται σε μία Μητρόπολη του μέλλοντος, όπου οι εργάτες -άβουλα πόνια ενός απάνθρωπου μηχανισμού εργασίας- ζουν στα έγκατα της γης, υποχείρια ενός αυταρχικού Αφέντη, που ελέγχει τα πάντα από ψηλά, από τα "ρετιρέ" της πόλης, όπου και ζει. Όταν μια κοπέλα του λαού ξεσπώνει τους εργάτες ενάντια στον Αφέντη, τότε εκείνος για να αντιμετωπίσει τη στάση, κατασκευάζει ένα ρομπότ, ένα είδος ρεπλικας (ομοίωμα) της κοπέλας. Όμως και η ρεπλικα εξεγείρεται ενάντια στο δημιουργό της και μονάχα ο έρωτας ανάμεσα στο γιό του Αφέντη και την κοπέλα θα σώσει την πόλη από την ολοκληρωτική καταστροφή. Η Μητρόπολη είναι μία από εκείνες τις ταινίες, που με την προφητική τους δύναμη "αιχμαλώτισαν" στις εικόνες τους το ιστορικό μέλλον: ο αυτοματισμός της εργασίας, ο υποβιβασμός του ανθρώπου σε απλό εξάρτημα της μηχανής, η έκπτωση της ανθρωπίνης ατομικότητας σε χειραγωγίσιμη τυφλή μάζα (κάτι που θα επαληθευθεί με τραγικό τρόπο στη Γερμανία μόλις 10 χρόνια μετά), οι ολοκληρωτικές οικονομικές και πολιτικές δομές της κοινωνίας καταγράφονται με ακρίβεια και διαύγεια σ' αυτήν την εφιαλτική πόλη ενός ζοφερού μέλλοντος. Ο εκπληκτικός αρχιτεκτονικός σχεδιασμός της, η επική της διάσταση και η οραματική της σκηνογραφική αντίληψη, που ισοπεδώνει την ανθρωπίνη παρουσία, προκαλούν ακόμα και σήμερα δέος.

13/5, 21:00 • 15/5, 19:00 • 17/5, 23:00

Alphaville, une étrange aventure de Lemmy Caution

Αλφαβίλ

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Jean-Luc Godard. Φωτογραφία: Raoul Coutard. Μουσική: Paul Misraki. Ηθοποιοί: Eddie Constantine, Anna Karina, Akim Tamiroff, Howard Vernon, Laszlo Szabo, Jean-Louis Comolli. Γαλλία, διάρκεια: 95', ασπρόμαυρη, 1965

Ο Eddie Constantine, στο ρόλο του ντετέκτιβ Λέμι Κώσιον, πηγαίνει στη φανταστική πόλη Αλφαβίλ για να διασώσει μια ομάδα επιστημόνων που έχουν παγιδευτεί εκεί. Μαζί του είναι και η κόρη του καθηγητή φον Μπράουν, που αναζητά τον πατέρα της, ο οποίος θα αποκαλυφθεί στην πορεία πως είναι το μυαλό πίσω από το κομπιούτερ Άλφα-60, που κυβερνά την πόλη. Ο Jean-Luc Godard, απομονώνοντας κάποια στοιχεία του σύγχρονου Παρισιού -χωρίς να έχει ανάγκη από κάποιο φουτουριστικό ντεκόρ- δημιουργεί, μ' ένα μαγικό τρόπο, την Αλφαβίλ, μια αχρονική πόλη χωρίς παρελθόν και μέλλον, κλεισμένη σ' ένα απροσδιόριστο "μέσα", που ζει σ' ένα αιώνιο παρόν. Σ' αυτήν τη "μέσα" χώρα, χαρακτηρισμένη και ως "πρωτεύουσα του πόνου", το ένστικτο και τα συναισθήματα έχουν κρυφθεί εκτός νόμου και βρίσκονται υπό διωγμόν, ενώ και οι ανθρωπιστικές αξίες του παλιού κόσμου έχουν εκλείψει. Ο χωρο-χρόνος της ταινίας παραμένει ασαφής και ακαθόριστος, δημιουργώντας μια αίσθηση εκκρεμότητας και μόνιμης διακύβευσης.

14/5, 23:00 • 16/5, 21:15

The element of crime Το στοιχείο του εγκλήματος

Σκηνοθεσία: Lars von Trier. Σενάριο: Lars von Trier, Niels Voersel. Φωτογραφία: Tom Elling. Μουσική: Bo Holten, Ars Nova. Ηθοποιοί: Michael Elphick, Edmond Knight, Me Me Lei, Gerald Wells, Ahmed El Shenawi, Lars von Trier. Δανία, διάρκεια: 100', έγχρωμη, 1984

Ο Φίσερ ανακαλείται από το Κάιρο στην Ευρώπη για να λύσει, με την αστυνομική του ιδιότητα, μία σειρά ανεξήγητων τελετουργικών φόνων. Εφαρμόζοντας μια μέθοδο, βασισμένη στο βιβλίο του παλιού του δασκάλου Όσμπορν Το στοιχείο του εγκλήματος, ο Φίσερ θα προσπαθήσει να ανακαλύψει το δολοφόνο, μπαίνοντας σε μια επικίνδυνη διαδικασία ταύτισης μαζί του, αναπαριστώντας διαδρομές, κινήσεις, πράξεις και χειρονομίες, για να φτάσει τελικά στις σκέψεις και στα κίνητρά του, δηλαδή να διεισδύσει στο μυαλό του δολοφόνου. Το στοιχείο του εγκλήματος είναι μία ταινία απόλυτου φορμαλισμού, ενορατικής κινηματογραφικής γραφής και μεγάλης οπτικής δύναμης που διαδραματίζεται σ' ένα παρακμιακό ντεκόρ, όπου όλες οι χώρες έχουν το ίδιο όνομα: Ευρώπη. Μια ήπια-πόλη, που είναι αδύνατον να χαρτογραφηθεί, μια νεκρή ζώνη χωρίς ορίζοντα, με μοναδική πηγή φωτός την τηλεοπτική οθόνη. Σ' αυτό το υγρό χάος ολοκληρωτικής οικολογικής καταστροφής, ψυχικής παράνοιας και ηθικής σήψης, οι πόλεις υπάρχουν ως μία εικόνα που μεταβάλλεται συνεχώς, σε μια διαδικασία ανεξέλεγκτης αποσύνθεσης. Τα ντεκόρ της ταινίας μοιάζουν με απομεινάρια μιας βομβαρδισμένης πόλης-χώρας, που υπάρχει μέσα από την απουσία της.

13/5, 23:00 • 15/5, 21:00 • 18/5, 23:00

Gattaca

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Andrew Niccol. Φωτογραφία: Slawomir Idziak. Εδωκά Εφέ: Chris Watts. Μουσική: Michael Nyman. Ηθοποιοί: Ethan Hawke, Uma Thurman, Alan Arkin, Jude Law, Gore Vidal, Ernest Borgnine, Elias Koteas. ΗΠΑ, διάρκεια: 106', έγχρωμη, 1997

Σ' ένα όχι και τόσο μακρινό μέλλον, η επιστήμη της γενετικής έχει επιβάλλει τους δικούς της νόμους. Η κοινωνία είναι οργανωμένη σε μια αυστηρή ιεραρχική δομή, αφού το κοινωνικό σώμα χωρίζεται σε δύο ομάδες: τους Έγκυρους (Valids) και τους Μη-Έγκυρους (In-Valids). Γενετικά προκαθορισμένη -αφού η σύλληψή του έγινε φυσικά και όχι τεχνητά- η πορεία της ζωής του πρωταγωνιστή Βίνσεντ είναι και προδιαγεγραμμένη: η καρδιακή του πάθηση τον κατατάσσει στους κοινωνικά "κατώτερους" και χωρίς δυνατότητα κοινωνικής ανέλιξης. Όμως ο Βίνσεντ θέλει να ξεφύγει από τους περιορισμούς που θέτουν η επιστήμη της ευγονικής και η γενετική επιλογή. Θέλει να ξεπεράσει τα εμπόδια που βάζει η εξουσία και να προσπεράσει τους ελέγχους ταυτότητας που συναντά σε κάθε του βήμα. Ο στόχος του είναι να γίνει προνομιοχώρα για να μπορέσει να ταξιδέψει στο διάστημα. Δανειζόμενος τις γενετικές προδιαγραφές του Τζερρόμ, ο Βίνσεντ θα βρεθεί στο διαστημικό κέντρο Γκάτακα. Η δολοφονία, όμως, ενός αξιωματικού θα προκαλέσει εντατικοποίηση των ελέγχων και οι υποψίες δεν θα αργήσουν να πέσουν πάνω του. Η σχέση του με την Αϊρίν θα του προσφέρει ένα σύντομο διάλειμμα ηρεμίας αλλά και την ευκαιρία να αντιμετωπίσει τη ζωή με προοπτική. Κεντρικός τόπος της δραματικής πλοκής, το κτίριο της διαστημικής εταιρείας, είναι ένας χώρος καθοριστικός για την αφήγηση.

14/5, 19:00 • 18/5, 21:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Μεξικάνικος Κινηματογράφος

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 19-26 Μαΐου 2000

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ - ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Από τις πρώτες κινηματογραφικές ταινίες του Ignacio Aguirre το 1897 μέχρι σήμερα, ο μεξικάνικος κινηματογράφος έχει παράγει περισσότερες από 5.000 ταινίες, αριθμός που υπερβαίνει ολόκληρη την κινηματογραφική παραγωγή της υπόλοιπης Λατινικής Αμερικής. Η μεξικάνικη κινηματογραφική βιομηχανία αποτελεί μοναδική περίπτωση στη Λατινική Αμερική γιατί κατόρθωσε να αφομοιώσει και να προσαρμόσει τα κύρια κινηματογραφικά είδη του Χόλιγουντ στα ιδιαίτερα μεξικάνικα χαρακτηριστικά. Έτσι, το μελόδραμα, η μουσική κωμωδία, το αστικό δράμα κ.λπ. βασίστηκαν αρχικά στη μίμηση των αμερικάνικων προτύπων, αλλά στη συνέχεια δημιούργησαν τη δική τους μυθολογία και τα δικά τους αρχέτυπα. Οι έξι ταινίες που θα προβληθούν συμπληρώνουν το παλαιότερο αφιέρωμα στον μεξικάνικο κινηματογράφο, με δουλειές νέων σκηνοθετών από τη δεκαετία του '90.

Ντανσόν / Danzon

Σκηνοθεσία: María Novaro. Σενάριο: María Novaro, Beatriz Novaro. Φωτογραφία: Rodrigo García. Ηθοποιοί: María Rojo, Carmen Salinas, Blanca Guerra, Tito Vasconcelos, Victor Carpintero, Margarita Isabel. Έγχρωμη ταινία 35mm, διάρκειας 101', παραγωγής 1991.

Τούτη η ταινία, καταξιωμένη τόσο στο Μεξικό όσο και έξω από αυτό, πήρε το όνομά της από το ντανσόν, αυτόν τον ιδιαίτερο χορό με τα πολύ ακριβή βήματα, που προέρχεται από το γαλλικό αντικριστό. Πρόκειται για χορό συγκρατημένο και μαζί γεμάτο λαγνεία, όπως ακριβώς και η μεξικάνικη σεξουαλικότητα. Το Ντανσόν μάς εξιστορεί τις περιπέτειες της Χούλια, μιας ώριμης γοπευτικής γυναίκας που γνωρίζει κάποιον επίσης ώριμο άνδρα, τον Καρμέλο, στο Σαλόν Κολόνια όπου πηγαίνει για να εκτονώσει το πάθος της για χορό. Εκείνος εξαφανίζεται και η Χούλια αρχίζει να τον ψάχνει στη Βερακρούς. Το ταξίδι της εξελίσσεται σε μια αναζήτηση ενός κόσμου αισθησιακού, τροπικού και γυναικείου, σε μια αναζήτηση του έρωτα και, φυσικά, του ίδιου της του εαυτού.

Η σκηνοθέτης της ταινίας, María Novaro, γεννήθηκε στην Πόλη του Μεξικού το 1951. Σπούδασε σκηνοθεσία στο Πανεπιστημιακό Κέντρο Κινηματογραφικών Σπουδών. Μέσα από τις ταινίες της -Λόλα (Lola), Ντανσόν (Danzón), Ο κήπος της Εδέμ (El jardín del Edén)-, οι οποίες έχουν γνωρίσει την ενθουσιώδη ανταπόκριση του κοινού, έχει καταξιωθεί ως μια από τις πιο δημιουργικές φωνές του μεξικανικού κινηματογράφου.

Προβολές: 19/5, 21:00 • 22/5, 19:00 • 23/5, 23:00 • 25/5, 19:00

Συνταγές για να μένουν μαζί / Cilantro y Perejil

Σκηνοθεσία: Rafael Montero. Σενάριο: Ana Carolina Rivera, Cecilia Pérez Grovas. Φωτογραφία: Guillermo Granillo. Ηθοποιοί: Arcelia Ramírez, Demian Bichir, Alpha, Juan Manuel Bernal, Germán Dehesa, Leticia Huijara, Angélica Aragón. Έγχρωμη ταινία 35mm, διάρκειας 90', παραγωγής 1995.

Ελαφριά και διασκεδαστική κωμωδία που εξετάζει με χιούμορ και διεισδυτική ματιά τη ζωή του ζευγαριού στη δεκαετία του ενενήντα και τις συγκρούσεις της μεσοαστικής τάξης της εποχής μας. Αφού διέλυσαν το δεκαετή γάμο τους, ο Κάρλος και η Σουσάνα προσπαθούν μάταια να ερωτευθούν τρίτους. Τυχαία, μετά από πολλές περιπέτειες, ο Κάρλος συνειδητοποιεί πως χωρίς τη Σουσάνα είναι πολλά τα πράγματα που δεν μπορεί να κάνει, ανάμεσά τους να ξεχωρίσει τον κόλιαντρο από το μαϊντανό. Στο ρόλο του ψυχαναλυτή, ο γνωστός δημοσιογράφος, θεατρικός συγγραφέας και μυθιστοριογράφος Germán Dehesa.

Ο σκηνοθέτης της ταινίας, Rafael Montero, γεννήθηκε στην Πόλη του Μεξικού το 1953. Ύστερα από μια σύντομη περίοδο κατά την οποία ασχολήθηκε με ταινίες μικρού μήκους, το 1978 αποφοίτησε από το Πανεπιστημιακό Κέντρο Κινηματογραφικών Σπουδών. Άλλες του ταινίες είναι Αυτή η τόσο φοβερή κόλαση (El infierno tan temido), Αντίο Δαβίδ (Adiós David), Το κόστος της ζωής (El costo de la vida), Δικαιοσύνη κανενός (Justicia de nadie), Ένας όμορφος τρόπος να πεθάνεις (Una buena forma de morir).

Προβολές: 19/5, 23:00 • 20/5, 19:00 • 21/5, 21:00

Ο κήπος της Εδέμ / El jardín del Edén

Σκηνοθεσία: María Novaro. Σενάριο: Beatriz Novaro, María Novaro. Φωτογραφία: Eric Edwards. Ηθοποιοί: Renee Coleman, Bruno Bichir, Gabriela Roel, Rosario Guzman, Joseph Gulr, Alan Ciangherotti. Έγχρωμη ταινία 35mm, διάρκειας 100', παραγωγής 1994.

Για διαφορετικούς λόγους σε κάθε περίπτωση, η μεθοριακή πόλη Τικουάνα έχει μετατραπεί σε ένα είδος καταφυγίου για τα πρόσωπα αυτού του έργου. Η Σερένα, μαζί με τους τρεις γιους της, έχει κληρονομήσει εκεί ένα σπίτι μετά το θάνατο του άντρα της. Η Τζέιν, μια Αμερικανίδα, αναζητεί στο Μεξικό μια ιστορία που να δώσει νόημα και προσορισμό στη ζωή της. Ο Φρανκ, ο αδελφός της, είναι παρατηρητής φαλαινών στις ακτές της Τικουάνα. Η Ελίζαμπεθ, φίλη της Τζέιν, μισή Μεξικανή, μισή Αμερικανίδα, βρίσκεται σε μια διαδικασία αναζήτησης του παρελθόντος της μαζί με την κόρη της. Ο Φελίπε είναι ένας χωρικός που θέλει να περάσει απέναντι, στις ΗΠΑ, τη γη της επαγγελίας. Η Χουάνα, μία ντόπια, κρατάει τα παιδιά της Σερένα και νοικιάζει ένα δωμάτιο στην Ελίζαμπεθ. Μια ιστορία που αφηγείται την προσαρμογή σε μια νέα ζωή.

Προβολές: 20/5, 21:00 • 22/5, 23:00 • 24/5, 21:00 • 25/5, 23:00

Η κυρία της νύχτας / Dama de noche

Σκηνοθεσία: Eva López-Sánchez. Σενάριο: Eva López-Sánchez. Υπόθεση (βασισμένη στο ομότιτλο μυθιστόρημα του David Martín del Campo): Eva López-Sánchez. Φωτογραφία: Rodrigo Prieto. Μουσική: José Elorza. Ηθοποιοί: Rafael Sánchez Navarro, Cecilia Toussaint, Miguel Córcega, Salvador Sánchez, Lisa Owen, Oscar Castaneda. Έγχρωμη ταινία 35mm, διάρκειας 102', παραγωγής 1993.

Ο Μπρούνο, ένας άτυχος συγγραφέας, ανταποκρίνεται στο απεγνωσμένο κάλεσμα του μεγάλου του έρωτα, της Σοφίας, η οποία βρίσκεται στη Βερακρούς χωρίς να ξέρει τι να κάνει με το πτώμα του εραστή της που πέθανε από ανακοπή καρδιάς, όταν έκαναν έρωτα. Ο Μπρούνο προτείνει στη Σοφία να πετάξουν το πτώμα και έτσι αρχίζει η πτώση τους, που θα τους οδηγήσει αναπόφευκτα στο ίδιο το αδιέξοδο του θανάτου.

Η σκηνοθέτης της ταινίας, Eva López-Sánchez, γεννήθηκε στην Πόλη του Μεξικού το 1954. Είναι απόφοιτος του Κέντρου Κινηματογραφικής Κατάρτισης, ενώ έχει συμμετάσχει σε δουλειές σαν Το μυστικό της Ρομέλια (El secreto de Romelia) και το Μόνο με το ταίρι σου (Sólo con tu pareja). Ταινίες της είναι η μικρού μήκους Απολεσθέντα αντικείμενα (Objetos perdidos) και η μεγάλου μήκους Η Κυρία της Νύχτας (Dama de noche).

Προβολές: 20/5, 23:00 • 22/5, 21:00 • 24/5, 19:00

Ένας χρόνος χαμένος / Un año perdido

Σκηνοθεσία: Gerardo Lara. Σενάριο: Gerardo Lara, Patricia Rulfo. Φωτογραφία: Luis Manuel Serrano. Ηθοποιοί: Tiaré Scanda, Vanessa Bauche, Ada Carrasco, Marco Munoz, Bruno Bichir, Javier Zaragoza. Έγχρωμη ταινία 35mm, διάρκειας 100', παραγωγής 1992.

Αυτή είναι η ιστορία δυο νέων γυναικών από την επαρχία, της Ματίλδε που θέλει να γίνει οδοντίατρος, και της Γιολάντα που φιλοδοξεί να γίνει τραγουδίστρια. Η ταινία παρακολουθεί τη ζωή τους από το 1976 και μετά, όταν και οι δυο έχουν να αντιμετωπίσουν την εξουσία του πατέρα, διώνουν το πέρασμα από την εφηβεία στην ενηλικίωση και μοιράζονται τα πρώτα σκιρτήματα της σεξουαλικότητάς τους, την αμφισβήτηση της εξουσίας, τη γνωριμία με τα ναρκωτικά και την πολιτική συνειδητοποίηση. Η ιστορία αυτή, μια ιστορία φιλίας και απελευθέρωσης, φθάνει ως τη δεκαετία του ενενήντα, όταν οι δυο τους ξαναβρίσκονται έχοντας πια κατακτήσει τα όνειρά τους: η Ματίλδε έχει γίνει οδοντίατρος και η Γιολάντα τραγουδίστρια.

Ο σκηνοθέτης γεννήθηκε στην Πολιτεία του Μεξικού. Το 1980 ξεκίνησε τις σπουδές του στο Πανεπιστημιακό Κέντρο Κινηματογραφικών Σπουδών. Στις ταινίες του, μικρού και μεσαίου μήκους, αξιοσημείωτη είναι η ατμόσφαιρα του περιθωρίου, της βίας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Προβολές: 21/5, 19:00 • 23/5, 21:00 • 24/5, 23:00

Το φιδάκι / Serpientes y escaleras

Σκηνοθεσία: Busi Cortés. Σενάριο: Alicia Molina, Busi Cortés, Carmen Cortés. Φωτογραφία: Francisco Bojórquez. Μουσική: José Amozurrutia. Ηθοποιοί: Diana Bracho, Lumi Cavazos, Arcelia Ramírez, Héctor Bonilla, Bruno Bichir, Luis de Tavira. Έγχρωμη ταινία 35mm, διάρκειας 86', παραγωγής 1991.

Η ταινία ονομάστηκε έτσι από ένα παραδοσιακό μεξικανικό παιχνίδι τύχης. Σε ένα ταμπλό με εκατό τετραγώνια, συνδεδεμένα μεταξύ τους με φίδια (που σε γυρίζουν πίσω) και σκάλες (που σε βοηθούν να προσεγγίσεις το τέρμα), οι παίκτες, προχωρώντας και υπαναχωρώντας, επιδιώκουν να φτάσουν στο τετραγωνάκι εκατό. Οι δυο πρωταγωνίστριες της ταινίας, που ανήκουν στην πλούσια τάξη της δεκαετίας του πενήντα, κινούνται στην ιστορία σαν σε ένα τέτοιο παιχνίδι: κάνουν βήματα μπροστά και πίσω, κυνηγούν τον έρωτα, το χάνουν, το βρίσκουν, γίνονται θύματα και θύτες. Μέσα απ' αυτή τη διαδικασία ξαναβρίσκουν τον εαυτό τους και γνωρίζουν καλύτερα τον κόσμο των ανδρών. Στο τέλος και οι δυο τους κερδίζουν στο παιχνίδι της ζωής, σπάζοντας τα δεσμά τους, αποκαθιστώντας τις φιλίες τους και τη δυνατότητα να αρχίσουν μια νέα παρτίδα.

Η σκηνοθέτης γεννήθηκε στην Πόλη του Μεξικού το 1950. Αφού αποφοίτησε από το Πανεπιστημιακό Κέντρο Κινηματογραφικών Σπουδών, έκανε το ντεμπούτο της με την ταινία μεγάλου μήκους Το μυστικό της Ρομέλια (El secreto de Romelia). Αργότερα γύρισε τις ταινίες Το Φιδάκι (Serpientes y Escaleras) και Ας είναι (Déjala ser).

Προβολές: 21/5, 23:00 • 23/5, 19:00 • 25/5, 21:00

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΣΕΖΟΝ 1999-2000

Η κινηματογραφική σεζόν 1999-2000 κατεβάζει την αυλαία της, και το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ετοιμάζεται να πάρει μια βαθιά ανάσα, πριν εισέλθει στην κυρίως περίοδο του οργανωτικού οργασμού ενόψει της 41ης δεκαήμερης γιορτής του κινηματογράφου, αλλά και της προετοιμασίας του ετήσιου προγράμματος της επόμενης χρονιάς. Άλλωστε, μάλλον η ανάσα αυτή επείγοντως του χρειάζεται, και τούτο μπορεί εύκολα να αποδειχθεί με μια τηλεγραφική αναδρομή στο κινηματογραφικό πέρασι, τώρα που οβήνουν τα φώτα στη μεγάλη οθόνη. Βέβαια, το Φεστιβάλ δεν ήταν μόνο του στην προσπάθεια που κατέβαλε την περσινή χρονιά. Κοντά του, μόνιμος συνδιοργανωτής και αρωγός το Υπουργείο Πολιτισμού και βέβαια όλοι οι συνεργαζόμενοι φορείς από την Ελλάδα και το εξωτερικό, καθώς και οι χορηγοί.

- **40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, 12-21 Νοεμβρίου:** Ίσως καλύτερο παρά ποτέ στα οκτώ χρόνια της διεθνούς θητείας του. Στη Θεσσαλονίκη ταξίδεψαν 105 ξένες ταινίες και 30 ελληνικές, μεγάλου μήκους, και ξεπέρασαν κατά πολύ τους 1.000 οι Έλληνες και ξένοι διαπιστευμένοι. Ασφυκτικά γεμάτες συχνά-πυκνά οι αίθουσες, με τους θεατές να φτάνουν τις 68.000. Τα επιμέρους στοιχεία της περσινής διοργάνωσης ήρθαν να αναδείξουν και οι χώροι στην Προβλήτα Α.

- **2ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης «Εικόνες του 21ου Αιώνα», 24-31 Μαρτίου:** Περί τους 8.000 θεατές παρακολούθησαν τις προβολές του 2ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ. Στην πόλη κατέφθασαν 53 ντοκιμαντέρ από το εξωτερικό και 27 ελληνικά, μικρού και μεγάλου μήκους. Ιδιαίτερα ενθαρρυντικά ήταν και τα μηνύματα από την Αγορά του δύσκολου αυτού κινηματογραφικού είδους.

- **Ετήσια παράλληλη δραστηριότητα/Αφιερώματα:** Αυτή η αξιοσημείωτα πλούσια δραστηριότητα του Φεστιβάλ –πάντα σε συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού, φορείς και οργανισμούς– διανθίστηκε πέρασι με τις εξής εκδηλώσεις:
 - **Σεπτέμβριος:** Η σεζόν εγκαινιάζεται με το πρόγραμμα ρεπερτορίου «Αθάνατες Εικόνες του Εικοστού Αιώνα».
 - **Οκτώβριος:** Το σύνολο του έργου του Robert Bresson, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, στο πλαίσιο του καθιερωμένου προφεστιβαλικού αφιερώματος.
 - **Νοέμβριος:** «Ελληνική Ματιά-Ενας Αιώνας Κινηματογράφου, 80 ταινίες, 80 σκηνοθέτες, 40 χρόνια Φεστιβάλ». Το πρόγραμμα «προλόγισε» το 40ο Φεστιβάλ και σηματοδότησε την έναρξη των εκδηλώσεων του Υπουργείου Πολιτισμού για το 2000, Millennium. Πλαισιώθηκε από συναυλία του Σταύρου Ξαρχάκου.
 - **Ιανουάριος:** Μεγάλο αφιέρωμα στο έργο του Κέντζι Μιζογκούτσι, επίσης για πρώτη φορά στην Ελλάδα.
 - **Φεβρουάριος:** «Κάποιοι να με κοιτάζει», φωτογραφία και κινηματογράφος, στο πλαίσιο της «Φωτοσυγκυρίας 2000».
 - **Φεβρουάριος:** Roberto Benigni: Ένας υπέροχος κλόουν.
 - **Φεβρουάριος-Μάρτιος 2000:** Νέες τάσεις του Βρετανικού Κινηματογράφου.
 - **Μάρτιος-Απρίλιος 2000:** Αφιέρωμα στον εκπρόσωπο του ιταλικού νεορεαλισμού Vittorio De Sica.
 - **Απρίλιος 2000:** «Κινηματογράφος και Λογοτεχνία», στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τα 75 χρόνια της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ.
 - **Απρίλιος 2000:** 2ο Πανόραμα Ομοφυλοφιλικών Ταινιών
 - **Μάιος 2000:** Τα αφιερώματα του τρέχοντος μηνός θα δείτε στις επόμενες σελίδες του... τελευταίου Πρώτου Πλάνου της χρονιάς.

– Το Φεστιβάλ στήριξε, την περσινή σεζόν, οργανωτικά την εκδήλωση του υπουργείου Μακεδονίας-Θράκης «Ό,τι καλύτερο είδα και άκουσα».

Αξίζει να σημειωθεί ότι η δραστηριότητα αυτή συνοδεύτηκε από την έκδοση εντύπων, από απλά ενημερωτικά προγράμματα έως και πολύτιμους, από ιστορική, αισθητική αλλά και χρηστική άποψη, καταλόγους. Βέβαια, κορωνίδα της εκδοτικής απόπειρας του Φεστιβάλ, είναι οι εκδόσεις που συνοδεύουν το 10ήμερο του Νοεμβρίου και μόνιμος εκπρόσωπός του το Πρώτο Πλάνο.

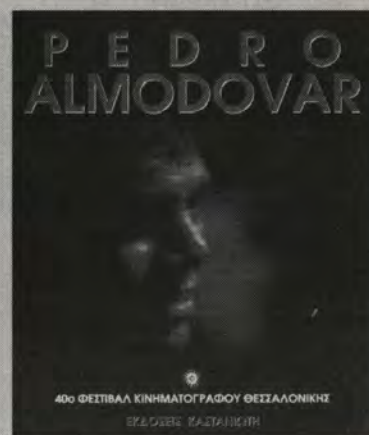
- **ΟΛΥΜΠΙΟΝ.** Στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ I προβάλλονταν κατ' αποκλειστικότητα ταινίες πρώτης προβολής, επιλεγμένες πάντα από τη ματιά του Φεστιβάλ. Στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ (πρώην ΟΛΥΜΠΙΟΝ II), το Φεστιβάλ ακολούθησε και φέτος το δύσκολο δρόμο του κινηματογράφου ρεπερτορίου. Παρέα του το σινεφίλ κοινό που με την ανταπόκρισή του, δείχνει να επικροτεί τις επιλογές του κινηματογραφικού οργανισμού. Παράλληλα, συνεχίστηκε και φέτος το πρόγραμμα μεταμεσονύκτιων προβολών, καθώς και εκείνο του ΣΙΝΕΑΚ. Τη... θεαματική τη πορεία συνέχισε και πέρασι το «Δωμάτιο με Θέα». Μαζί με το Infostation –πέρασι το λειτουργήσει η Sigmapet– δικαίωσαν τον τίτλο «στέκι των κινηματογραφόφιλων της Θεσσαλονίκης».

Σε ό,τι δε αφορά τα μέλη, στην πρόσκληση του Φεστιβάλ ανταποκρίθηκαν πέρασι περί τα 900 άτομα.

- **Εκπαιδευτικά προγράμματα:** τα εκπαιδευτικά προγράμματα "Πάμε Σινεμά;" σχεδιάστηκαν από το Φεστιβάλ σε συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού και εγκρίθηκαν από το Υπουργείο Παιδείας. Μέχρι το τέλος της σχολικής χρονιάς (Μάιος 2000) θα έχουν πάρει μέρος περίπου 280 Δημοτικά Σχολεία με περισσότερους από 35.000 μαθητές, σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη αλλά και σε ελληνικά νησιά.

Νέες εκδόσεις του
Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

8.000 δραχμές

4.000 δραχμές

4.000 δραχμές

3.000 δραχμές

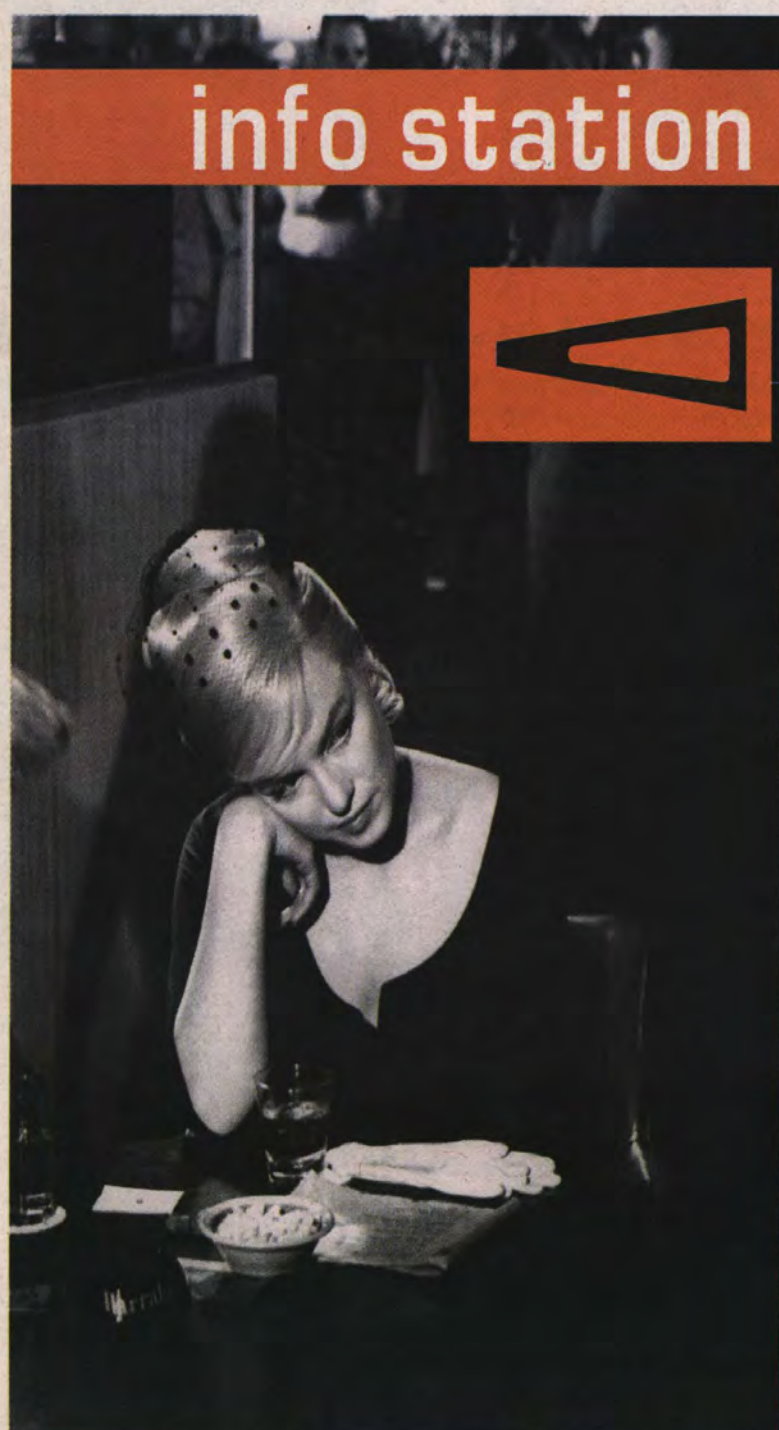
σταγμές
αυθεντικές

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΤΣΙΠΟΥΡΟ ΤΣΑΝΤΑΛΗ

το αυθεντικό

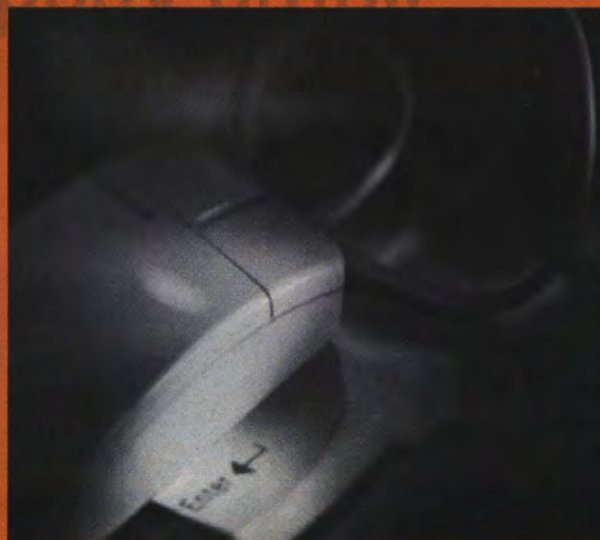
Εξαιρετικό ποτό. 2. Μουσική

info station

internet access
internet access
δωρεάν email
online gaming
scanning, printing services
web design
chatting, net meeting
real audio MP3
seminaria, εκδηλώσεις, παρουσιάσεις

ΔΩΜΑΤΙΟ
Μ Ε Θ Ε Α

SIGMANET
κέντρο πληροφορικής

Βενιζέλου 59, τηλ. 261700 (4 γραμμές) fax 230222

Caffè
Vescovi
DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Ο καλός espresso από το
hangover του φαίνεται...

... και όχι μόνο από τη
γεύση που αφήνει
στον ουρανίσκο!
Πρωτήστε και
τους Ιταλούς
που πίνουν
7-8 espresso
ημερησίως!
Η αίσθηση
που αφήνει
στο στομάχι και
οι αναθυμιάσεις,
μετά την απόλαυ-
σή του, ξεχωρίζουν
τον καλό από
τον κακό espresso.

Μάθε για τον
espresso!

Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETA' DI IMPORTAZIONE

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3
Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 240.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331

Specialty Coffee
Association of America